

תת"ע (חיפה) 5823-09-23 - מדינת ישראל נ' אבו תאיה אימן

תת"ע (חיפה) 5823-09-23 - מדינת ישראל נ' אבו תאיה אימן שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 5823-09-23

מדינת ישראל

נגד

אבו תאיה אימן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[22.12.2024]

כבוד השופט בכיר יעקב בכר

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לביטול פסק הדין שהגיש המבקש באמצעות סניגורו.

2. נסיבות המקרה:

המבקש נשפט בהיעדרו ביום 14.11.24 לאחר שלא התייצב לדיון בגין עבירות מהירות. בבקשתו, טוען סניגורו כי המבקש ידע אודות ההליך רק ביום 21.11.24 שעה שנעצר ע"י שוטר במסגרת אירוע אחר ואילו החתימה על אישור המסירה מיום 07.02.24 זויפה ע"י נציג הדואר. לחילופין, טען הסניגור כי המבקש לא ביצע את המיוחס אלא בנו הוא זה אשר מחזיק ברכב באופן בלעדי.

3. דיון והכרעה:

סעיף 130 (ח) לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו, רשאי לבקש ביטול פסק דין אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים: תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין לאחר שהצביע נאשם שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

תנאי א' - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו:

אינני מוצא סיבה מוצדקת להיעדרו של המבקש מהדיון בהכרעת דינו מיום 14.11.24. עפ"י אישור המסירה מיום 07.02.24, ניכר כי הוא נמסר למבקש ועל גביו חתימתו. זאת, בדומה לאישור המסירה שנמסר לו מיום 19.09.22 (באשר לדיון הקודם מיום 15.01.24) וגם על גביו חתימתו.

אינני נאות לקבל את טענת הסניגור באשר לזיוף חתימת המבקש ע"י עובד הדואר. מעבר לעובדה כי לא נראית לכך סיבה סבירה מצד עובד הדואר, הרי שמעיון בשני אישורי המסירה וטופס הודעה על תפיסת רישיון מיום 21.11.24, למבקש אין חתימה אחידה ושלושת חתימותיו שונות אחת מהשניה. לפיכך, אין באמור לעיל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש.

תנאי ב' - ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין:

הסניגור אכן טען כי המבקש אינו מחזיק ברכבו בפועל אלא הרכב בבלעדיות בנו של המבקש ועל כך גם הצהיר המבקש עצמו.

יחד עם זאת, מעבר לחזקת הבעלות הרובצת על המבקש מכוח סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה {נוסח חדש}, הרי שלבקשה לא צורף כל תצהיר מצד בנו של המבקש שיתמוך בגרסתו לעניין זה. ידוע כי צירוף "תצהיר סתמי" בטענה שהאחר נהג ברכב, כגון זה של המבקש, מבלי שעולה מהתצהיר באילו נסיבות בוצעה העבירה וכיצד האחר זוכר את האירוע שהתרחש זמן רב לפני הגשת התצהיר, אין בו כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין (עפ"ת 7292-08-20 בן דוד נ' מ"י (21/10/20); רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.15)).

לפיכך, אינני מוצא חשש לעיוות דין או שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות הדיון בעיינו של המבקש. 4. סיכומי של דבר:

הריני לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים בפקס.

ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ה, 22 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.